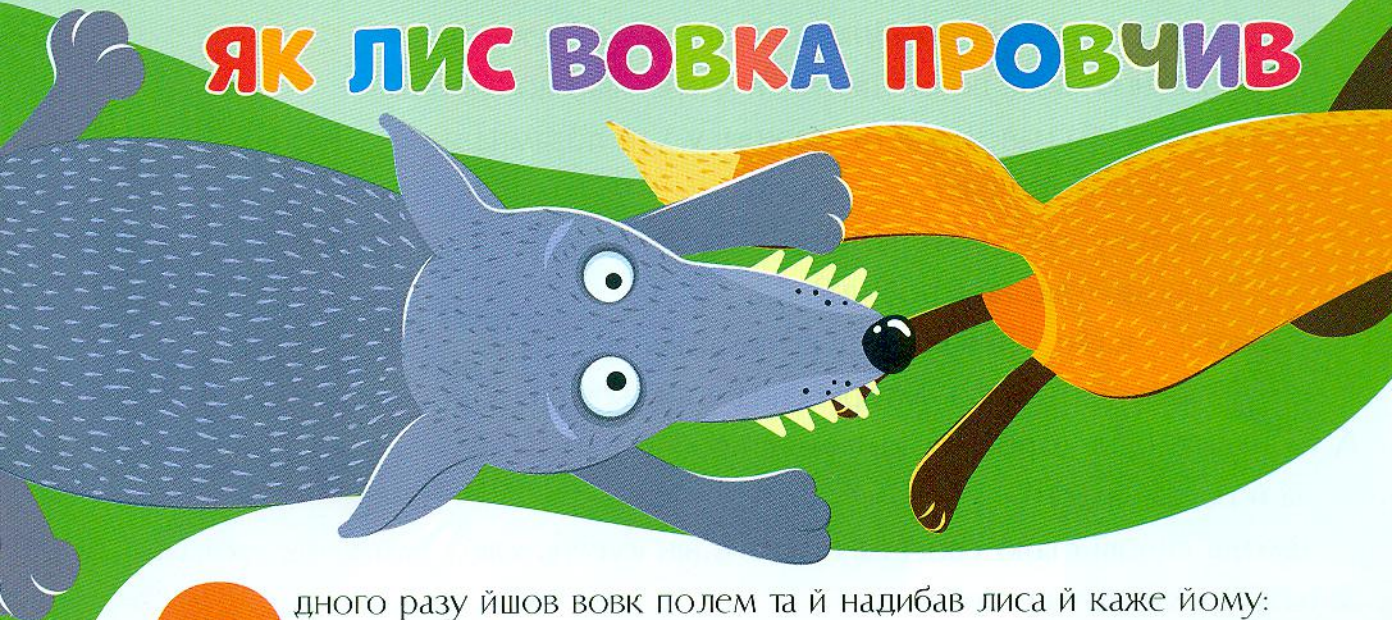

ЯК ЛИС ВОВКА ПРОВЧИВ

Одного разу йшов вовк полем та й надібав лиса й каже йому:
– Я, брате, такий голодний, що гину. Я щось би з'їв, та немає нічого. Мушу тебе їсти, та й уже.

Лис, як те почув, та й одказує:

– Ти мене не їж, а я тобі дам зараз щось смачного поїсти. Їв би масло?

– Ой, – каже вовк, – чому б ні! Неси його сюди!

Лис і каже:

– Ходімо в село, там є велике кружало масла, то й поїси.

– Добре.

Привів його лис до великого ставка та й каже:

– Ану бери та хлебчи воду, а насподі є масло. Уперед мусиш випити воду, та так і до масла дістанеш. Там того масла так багато, що ти його й з'їсти не зможеш.

А вовк таки й не розпитував багато, та – хляп, хляп, хляп – хлєпче собі воду, щоб добути масла.

Хлєптав, хлєптав, а далі й не зміг, бо став як барило, та й дивиться на лиса. А лис у сміх. Вовк тоді зрозумів, що над ним кепкують, та за лисом. А лис задер хвоста та навтьоки.

Біжать, біжать, уже лис коло своєї нори, а вовк – хап його за ногу. То лис зараз же надумався та й крикнув:

– Слава богу, – каже, – що вхопив за корінь, а не за ногу!

А вовк тоді мерщій пустив ногу та хап за корінь. А лис – скік у нору, заховався та й зареготав.

СЕРІЯ КНИЖОК
**КАЗКИ
 УКРАЇНИ**
 ДЛЯ МАЛЕЦІ

НАЙКРАЩІ УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ КАЗКИ

СЕРІЯ КНИЖОК
**КАЗКИ
 УКРАЇНИ**
 ДЛЯ МАЛЕЦІ